

Podsumowanie ewaluacji Konkursu Ojczyzny Polszczyzny.

Edycja 2012/13, poziom gimnazjalny

Opinie o Konkursie zebrano bezpośrednio po finale przeprowadzonym we Wrocławiu, w formie ankiet osobowych dla uczniów (w liczbie 38) i dla nauczycieli opiekunów oraz organizatorów Konkursu na szczeblach szkolnym i rejonowym (razem w liczbie 29). Wyniki ankiet zostaną dalej omówione w układzie zgodnym z kolejnością punktów w obu ankietach.

Teksty ankiet ewaluacyjnych zostały przygotowane przez Narodowe Centrum Kultury, a częściowo zmodyfikowane, z uwzględnieniem potrzeb Konkursu, przez jego organizatorów.

U c z n i o w i e

I. Opinie, pomysły, wnioski na przyszłość

1. Prawie wszyscy uczniowie dowiedzieli się o Konkursie od swoich nauczycieli, przeważnie od polonistów. Media, w tym strony WWW, były tylko epizodycznie źródłem tych informacji. Częściej ich zaczątkiem była „fama” szkolna, towarzyska, koleżeńska, rodzinna. Świadczy to, że obecność Konkursu zaczyna być widoczna (słyszalna) także na poziomie gimnazjalnym, mimo że dla tych szkół jest on organizowany dopiero od niedawna.
2. Ogólnie pożyteczność Konkursu została oceniona wysoko, między czwórką a piątką, w pięciostopniowej skali zaproponowanej w ankiecie. W uszczegółowieniu – cztery podlegające ocenie korzyści uplasowały się w następującej kolejności (od najwyższej ocenianej): a. zdobyta wiedza i umiejętności, które przydadzą się uczniom w najbliższej przyszłości; b. nawiązane kontakty z ciekawymi kolegami; c. nowe wiadomości przydatne zawsze; c. nowe, własne pomysły na kanwie Konkursu. Ta czwarta korzyść nie tylko uplasowała się ilościowo na ostatnim, czwartym miejscu, ale wygląda też podejrzanie, bo nijak nie zostały te pomysły skonkretyzowane (czyżby z obawy, żeby nie zostały podkradzione?).
3. Organizacja Konkursu została oceniona na pełną piątkę. A w tym najwyższe uznanie uzyskała panująca atmosfera. Troszeczkę niżej, na piątkę z minusem, uczniowie ocenili swoje samopoczucie wynikające z miejsc, w jakich zostali pomieszczeni (sale Ossolineum, hotel, wyżywienie).
4. Odpowiedzi na pytanie, „Czy planujesz wziąć udział w następnym konkursie tego typu?” są widocznie wahliwe, prawie połowa uczniów nie

wie, co odpowiedzieć. Prawdopodobnie wynika to z sytuacji, w jakiej się znaleźli, kończąc gimnazjum. Któż to wie, co będzie w nowej szkole?

5. Klarowniejsza jest ogólna odpowiedź na pytanie: „Czy polecilibyś znajomym konkurs tego typu?” Ok. 80 proc. odpowiedziało, że zdecydowanie tak.
6. Na pytanie otwarte, co było najciekawszym elementem Konkursu, odpowiedź zdecydowanie najczęstsza brzmi: warsztaty, zarówno ćwiczenia jak i wykłady. Tu furorę zrobiły zajęcia prof. Grębskiego, przyjęte wręcz z entuzjazmem. Trzeba by bliżej rozpoznać ten fenomen. Niżej uplasowały się: konkurs opowiadań ustnych, wykład prof. Miodka, zwiedzanie Wrocławia. Epizodycznie pojawiły się: blok zajęć w drugim dniu, Ossolineum jako miejsce zawodów, spotkania koleżeńskie w pokojach hotelowych (tu były podawane nawet numery pokoiów).
7. Na drugie pytanie otwarte, co należałoby zmienić w organizacji Konkursu, zdecydowanie najczęściej padała odpowiedź: nic. Jedyłą słyszalną wyraźnie propozycją korekty był postulat rozluźnienia czasowego imprezy, danie trochę więcej wolnego czasu oraz skrócenia zajęć w ostatnim dniu, żeby przyjezdni mogli spokojnie odjechać do domów. Inne propozycje: zadbać o nauczycieli, gdy uczniowie są zajęci, dowartościować w punktacji część ustną, jakoś zmienić lub zlikwidować „grę miejską” w czasie zwiedzania Wrocławia, zamówić lepszą pogodę na czas Konkursu.

Charakterystyczne cytaty

„Moim zdaniem było trochę za mało czasu wolnego.”; „Dobrej pogody, poza tym wszystko było wspaniałe.”; „Niczego nie trzeba zmieniać.”; „Śmiech na sali podczas opowiadania rozpraszał mówiących.” ; „Więcej warsztatów z panem Grębskim!”; „Nieprzemyślane przerwy w przebiegu opowiadań.”; „Co do hotelu mam kilka drobnych uwag.”: „Pomysł gry miejskiej jest niefortunny, zwłaszcza gdy pada.”: „Zakończenie konkursu zbyt późne, przez co wiele osób nie może zostać do końca.”; „Zabrakło chyba tylko dobrej pogody.”

II. Metryczka

Dane zebrane w tej części ankiety są bardzo oczywiste i nieprzydatne organizatorom konkursu. No bo do czegoż mogą służyć daty urodzenia, płeć bądź miejsce zamieszkania uczniów, jeśli nie prowadzi się żadnych statystyk korelacyjnych. A na to grupa jest za mała, niereprezentatywna i zbyt jednorodna, np. ze względu na wiek uczniów. Dlatego rezygnujemy z przytaczania nieprzydatnych danych zebranych.

N a u c z y c i e l e

I. Opinie, pomysły, wnioski na przyszłość

1. Źródła elektroniczne, głównie strona WWW, dominuje sposobach zdobywania informacji o Konkursie wśród nauczycieli. Pojawiają się też koledzy, inni nauczyciele jako informatorzy.
2. Trzy korzyści z Konkursu mniej więcej się równoważą: nowa wiedza, nowe umiejętności, nowi, ciekawi ludzie. Do nowych pomysłów zainspirowanych Konkursem przyznaje się jedna czwarta nauczycieli, ale na pytanie „jakich?” nie odpowiada żaden.
3. Na wszystkie trzy pytania dotyczące oceny organizacji Konkursu wszyscy nauczyciele odpowiadają „piątkami” – zdecydowanie pozytywnie.
4. Prawie wszyscy planują wziąć w następnych tego typu konkursach polonistycznych.
5. Dokładnie wszyscy też będą polecać Konkurs swoim znajomym. Tu w odpowiedziach nie było ani jednego zawahania.
6. W odpowiedziach na pytanie otwarte, co było najciekawsze w tej edycji Konkursu, na pierwszym miejscu są warsztaty (ćwiczenia i wykłady). Wśród wykładowców mniej więcej jednakowo zostali docenieni profesorowie Miodek i Grębski, z lekką przewagą pierwszego. Po równej liczbie wskazań uzyskały spotkania z ciekawymi ludźmi i występy opowiadających dzieci. Epizodycznie wśród docenianych elementów imprezy pojawia się zwiedzanie Wrocławia.
7. Na drugie otwarte pytanie, co trzeba by poprawić w organizacji Konkursu, najczęstszą odpowiedzią jest: „nic”, z różnymi dopiskami komplementującymi. Wyraźnie artykułowane postulaty są dwa: zagospodarować jakoś czas nauczycielom, gdy uczniowie są zajęci, skrócić ostatni dzień, żeby zamiejscowi mogli spokojnie się rozjechać. Inne postulaty: rozluźnić zajęcia, szczególnie pierwszego dnia, udostępnić nauczycielom testy z części pisemnej, zmniejszyć grupy ćwiczeniowe, warsztaty ukierunkować na wcześniejsze przygotowanie uczniów do Konkursu w szkole, usprawnić informację bieżącą o Konkursie w Internecie.

Charakterystyczne cytaty

„Lepiej zorganizować nauczycielom czas, gdy dzieci są zajęte.”; „Dla uczniów pierwszy dzień zbyt męczący.”; „Dać zaplecze nauczycielom podczas części ustnej.”; „Brak przestrzeni dla nauczycieli.”; „Mieć plan B na wypadek niepogody.”; „Dziękuję za wspaniałą opowieść o wirtuozach!”; „Fantastyczna obudowa warsztatowa zarówno dla nauczycieli jak i dla uczniów.”; „Pokazać wszystkim Aulę Leopoldyńską.”; „Skrócić ostatni dzień bądź wydłużyć o jeden

dzień.”; „Konieczna przerwa w drugim dniu dla odświeżenia się.” ; „Poprawić przepływ informacji na stronie internetowej.” ; „Gra miejska była zbyt ambitnym zadaniem w taką pogodę, w marcu.”; „Żeby młodzież oczekująca na swoje wystąpienie mogła przynajmniej usiąść.”: „Zwolnić uczestników zawodów centralnych z egzaminu – jak laureatów innych konkursów przedmiotowych.”: „Impreza na znakomitym poziomie, życzę by przynosiła Państwu nadal wiele radości. Gratuluje pomysłu i działania.”

I. Metryczka

Nauczycielami i opiekunami uczestników w tej edycji Konkursu były same kobiety, ani jednego mężczyzny. Trzy czwarte nauczycielek urodziło się w latach sześćdziesiątych i siedemdziesiątych. Najczęściej uczą one w szkołach wielkomiejskich albo w miejscowościach od 15 do 50 tys. mieszkańców. Ale zdarzyło się też kilka nauczycielek mieszkających na wsi; nie wiadomo tylko, czy też pracują w gimnazjach wiejskich (gminnych), a czy jedynie na wsi mieszkają.

W n i o s k i

1. Zadbać staranniej o nauczycieli w czasie, gdy ich dzieci są zajęte.
2. Dostosować ankietę ewaluacyjną do potrzeb Konkursu.
3. Tak zaplanować ostatni dzień Konkursu, aby przyjezdni mogli spokojnie odjechać do domów.
4. W ogóle rozluźnić harmonogram, dać trochę wolnego.
5. Zmienić tematykę wypowiedzi ustnych w gimnazjach (postulat konieczny, ale spoza ankiet ewaluacyjnych).